

## Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului

În zi de praznic de Bobotează vine veste din cer pe pământ și se face cuvânt și Se face râu Domnul prin cuvântul Său. Eu Însumi, Eu, Domnul, Eu sunt Cel ce Mă vestesc venind, și vin purtat pe nor, așa precum M-am suit la Tatăl după ce am împlinit toată lucrarea pentru care El M-a trimis s-o săvârșesc pe pământ.

Mă fac cuvânt de botez, Mă fac botezător și botez pe cei ce Mă aud venind, îi botez în cuvântul Meu după două mii de ani de la întâia Mea venire trup și cuvânt între oameni pe pământ.

Am venit în ziua aceasta cu praznic de Bobotează însoțit de Ioan, Botezătorul Meu la Iordan, și de cete de sfinți și de îngeri, râu de slavă fiind ei deasupra grădinii aici, unde Eu Mă întâlnesc cu poporul Meu cel jertfitor întru venirea Mea, și Mă întâlnesc cu voi, cei care v-ați așezat la drum mai înainte de zori cu gândul și cu pasul spre izvorul Meu de cuvânt. Vă îmbrățișez cuprinzându-vă pe toți cu toți oaspeții cerești. Ne facem unii altora întâmpinarea și ne așezăm la masă de cuvânt, de praznic de cuvânt, așa cum sunt slăvite în cer și pe pământ sărbătorile Domnului și ale sfinților Lui.

E bucurie că pot să vin pe pământ cuvânt cu sărbătorile cerului, dar e și durere, căci pe pământ nu e precum în cer, nu e voia Mea pe pământ. Sunt clătinate de la locul lor praznicele celor din cer. În țara Mea română n-au mai rămas la locul lor zilele de praznic ale celor din cer. În neamul român nu mai e demult ca în cer, și e de două ori sărbătoarea nașterii Domnului, de două ori Botezul Domnului, de două ori toate, nu ca în cer odată pe an fiecare sărbătoare, dar Eu, Domnul, sărbătoresc cu străbunii acestui neam, odată cu cei din cer așez sărbătorile pe pământ dacă am putut să-Mi fac stăuraș și să-Mi așez în el ca și în cer orânduiala a toate, că a venit vremea să îndrept pe cele clătinate și am putut aceasta cu cei credincioși, care M-au primit să le fiu Dumnezeu, precum în cer le sunt sfinților Mei.

Pace vouă și zi de Bobotează cu voi, cu voi cei adunați la izvorul Meu de cuvânt! Pace vouă și odihnă aici după călătorie! Așezați-vă, iar Eu pe tronul slavei, așa stau în mijlocul vostru și vă dau de la Tatăl, vă dau slava Mea și vă cuprind întru ea. Am pe trâmbița Mea Verginica la masă aici cu poporul ei cel din cer, cu cel agonisit de ea, de buciul din care Eu am sunat pe pământ venirea Mea cea de azi. Și iarăși, toată ceata proorocilor în sărbătoare în ziua aceasta aici, iar în mijlocul ei Ioan Botezătorul Meu, așa este venirea Mea cea de azi, iar mama Mea Fecioara se mângâie de bucuria celor din cer în față cu priveliștea cea de aici, unde ne-a fost pregătit praznic de Bobotează.

Eu sunt Domnul, Eu sunt Cel ce trimite cuvântul Său pământului, precum este scris. Eu sunt Cel ce înalț pe cei blânzi și smeresc pe cei păcătoși, care nu au pocăință. Îi iubesc mult pe cei blânzi și voiesc să am numai fii blânzi. Zidesc Ierusalimul adunând la pieptul Meu pe cei ce pot să creadă și să laude numele Domnului de pe pământ și până în cer și să se facă blânzi. Vin în sărbători și fac o singură ceată, cei din cer cu cei de pe pământ, și lucrăm pe cele ce nu se văd încă, și se arată ele apoi că au fost făcute, căci am spus: *«Noi le facem pe toate»*, iarăși le facem.

Iubire apostolică să aveți, dar s-o învățați ca s-o aveți, o, fiilor. Ea este iubire pentru cele din cer și pentru cei din cer, ea trage spre patria cerească și cu dor trage spre ea. Sunt slabi cei fără de credință, sunt slabi de tot și nu-L văd aceștia pe Domnul în cei plăcuți Lui pe pământ. Cei ce nu cred pe cei plăcuți Domnului și nu iau de la ei, aceia cred în cei ce mărturisesc strâmb și dușmănos și necurat, cred în cei mincinoși, iar cei mincinoși sunt cei ce tăgăduiesc pe Domnul Răscumpărătorul și-i trag de pe calea Domnului pe cei slabi în credință.

O, fiilor, o, fiilor, păziți-vă credința, păziți-o de cei mincinoși, păziți-o cu semnul sfintei cruci, care sfințește toate, și cu numele Domnului și cu râvna străbunilor, care au sfârșit credincioși și au trecut spre începutul lor cel din cer.

O, trebuie iubire apostolică și mult duh de umilință, mult duh blând. Omul trebuie să-și arate partea lui cea rea, nu pe cea bună dacă este el pe calea smereniei de duh cu viața lui spre cer. Cei ce merg spre cer sunt cei ce învață mergând și învățând de la sfinți, care s-au dat pildă de iubire apostolică, desprinzându-se de cele de pe pământ și luptându-se pentru cele din cer. O, ce sunt cele din cer? Sunt cele care rămân și sunt. Sunt mulți în cer care s-au născut pe pământ cu lucrare pentru cele din cer, dar sunt cât frunza și iarba cei ce s-au născut și se nasc cu lucrare pentru cele de pe pământ, care trec și nu mai sunt.

O, cum să nu vin Eu pe pământ cuvânt? Cum să nu vin să-l învăț pe om și să-l atrag spre iubire apostolică între el și Mine? Cine l-a învățat pe Ioan Botezătorul și de unde a luat el pe Domnul înăuntrul său? O, cine l-a adus pe el la Iordan ca să-L boteze cu apă pe Fiul lui Dumnezeu și să-L numească Miel?

— *O, primește, Doamne, mărturisirea mea în zi de praznic de Bobotează. «Iată Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii», așa Te-am numit eu la Iordan când Te-am văzut cu Duhul Sfânt deasupra Ta odihnindu-Se ca să Te pot mărturisi celor ce se adunau cu multul ca să capete de la mine botezul cu apă, că eu strigam peste tot atunci vestea cea mare și vesteam în lung și în lat și spuneam: «Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor!», și-i învățam pe toți ce să facă pentru ea și cum să creadă vestea aceasta, iar dacă Tu ai venit la Iordan eu Te-am arătat lor și Te-am mărturisit lor și le-am spus să meargă după Tine, căci lucrarea mea s-a împlinit ca să crească Domnul, Cel mărturisit de mine lor.*

*M-am născut pe pământ cu lucrare pentru cele din cer, și așa, Doamne, mi-a fost și viața. Am fost singur mereu, de micuț copil și până la venirea mea la Tine în cer, la Tatăl acasă, unde Tu Îți ai patria cea din vecii. N-am avut nici un fel de bucurie în afară de Tine. O, cine m-a învățat pe mine iubirea cea apostolică? O, cine m-a adus la Iordan ca să-mi ridic mâna mea deasupra Ta și să Te cuprind în apă și să Te numesc Miel, o, Doamne? Ai fost cu mine mereu așa cum erai și lângă Tatăl, mereu, așa cum erai cu Adam în rai, mereu, și m-ai învățat toate, Doamne. Adam nu Te-a iubit, dar eu Te-am iubit, o, Doamne, iar raiul meu cu Tine a fost locul pustiu de oameni, în care am crescut până la vârsta plinirii Tale în mine. Am fost ca pruncul înaintea Ta tot timpul și m-ai crescut cu laptele cel duhovnicesc, cel dulce, cel pentru prunci, Doamne. N-a putut satana peste mine, fiindcă eu Te-am iubit. N-a putut Irod să mă primească în el cu credință, fiindcă eu Te-am iubit pe Tine, Doamne, iar el îl iubea pe satana și-i slujea lui, el iubea femeia și-i slujea ei. O, dacă Adam nu iubea femeia Te-ar fi iubit pe Tine, Doamne. O, dacă omul n-ar iubi femeia Te-ar iubi pe Tine, Doamne, dar sunt cât frunza și iarba cei ce se nasc pe pământ cu lucrare pentru cele de pe pământ, care trec și nu mai sunt, o, Doamne. Nu-mai iubirea apostolică, numai ea nu piere, nu trece, ci rămâne cu tot cu cortul ei, căci Tu ești Răscumpărătorul omului, o, Doamne. Ai venit pe pământ să-l răscumperi pe cel ce voiește aceasta, iar eu Te-am mărturisit la Iordan, botezându-te în apele lui. De ce, oare, a fost să fac eu această lucrare pentru Tine, Fiule al Tatălui Savaot? Dar cum ai fi putut Tu atunci să Te mărturisești și să fii mărturisit și arătat de mine mulțimilor care veneau să se boteze pentru pocăință în așteptarea împărăției Tale, pe care ai venit s-o așezi pe pământ între oameni, așa cum și azi lucrezi s-o așezi peste cei ce sunt slabi cu credința și cu fapta ei?*

*O, cât de bogat am fost eu de Tine, Mieluțule Doamne! N-aveam nimic decât pe Tine și pământul și cerul de cale spre Tine. Cine pe pământ s-ar mulțumi să aibă atât cât eu am avut pe cale spre patria cea de sus? O, cum să nu fi venit Tu pe pământ acum ca să-l înveți pe om și să-i arăți calea așa cum eu le-am arătat-o la Iordan? Te-am arătat pe Tine lor, așa cum ucenicii Tăi de azi, la care vii, Te dau celor ce se adună la botezul în râul Tău de cuvânt, o, Doamne.*

*Cuvânt cu durere spun acum, Mieluțule al Tatălui și Domnul meu cel blând, că praznicul Bobotezei este acum, iar neamul român l-a luat și l-a mutat mai devreme, că a ascultat de sfatul proorocului mincinos și a făcut neamul român acest păcat, păcat înfierat de strămoșii cei sfinți să nu se facă în neamul creștinesc. O, până când vor sta tot răvășiți și tot despărțiți de părinți*

*fiii acestui neam? Iată, nu și-a păzit credința cea străbună acest neam născut creștin și nu făcut creștin. A venit proorocul mincinos și și-a pus peste el pecetea și n-au mai păstrat calea cea bună fiii acestui neam, căci s-au abătut și au primit minciuna. O, mai e mult, Doamne? Mai e mult așa? O, strigă la ei, strigă Tu, așa cum strigam eu la Iordan și fă-i să-Ți audă buciul Tău jalnic și strigarea cu jale după ei ca să se întoarcă spre ascultare și să întoarcă la loc sărbătorile sfinților așa cum le-au lăsat lor străbunii lor, căci cei ce vin după Tine ca să strice sunt furi și tâlhari, așa este scris.*

*O, e zi de praznic de Bobotează. Treziți-vă, creștini români! În cer între sfinți e astăzi Boboteaza Domnului. Precum în cer, așa și pe pământ să fie, că așa este scris. Amin. O, sunteți dezbinați. Nu așa a lăsat Domnul să fiți. Întoarceți-vă și împăcați-vă cu străbunii care plâng la Domnul și cer pentru voi învierea în credință, că Unul este Domnul, și tot una să fiți și voi în numele Lui. Amin.*

*O, Doamne, făcă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ peste neamul român. Eu Te mărturisesc în ziua aceasta cu praznicul Tău de Bobotează și dau de știre că în cer se prăznuiește acum acest praznic, nu cum face neamul român acum pe pământ. O, cum să mai ai tu puteri asupra lui satana, neam român, dacă tu nu asculți pe părinți și pe Domnul?*

*O, Doamne, făcă-se voia Ta peste neamul român. Tu ești Cel ce poți să voiești și să împlinești și să biruiști, Mieluțule blând, Domnul meu Cel așa de blând, așa de blând. Amin.*

— Eu sunt Cel ce sunt, Botezătorul al Meu la Iordan acum două mii de ani. Eu sunt Cel ce le grăiesc lor ca nici unui neam de sub cer, dar ce să fac la cei neascultători? Îi strig ca să Mă audă. Ei însă au petrecerile lor idolești, căci slujesc plăcerilor lor. E zi de Bobotează și le deschid auzul ca să Mă ia în ei și să soarbă cuvântul vieții și să fie vii, și îi aștept la izvor și îi aștept, și îi aștept. Amin.

Aici la izvor e frumos în ziua aceasta. Cei din cer veniți și cei ce sunt aici locuitori sunt una la masa cea de azi. E mult duh de sărbătoare sus și jos. Sunteți priviți de poporul cel din cer al trâmbiței Mele Verginica și sunteți mângâiați și sprijiniți cu mare iubire sub greul lucrării Mele cu voi, fii trudiți lângă izvorul Meu de cuvânt. O, ce dulce sărbătoare! Voi știți aceasta în ziua aceasta. Dulce mângâiere să simțiți, fiilor, și dulce ajutor de la cei din cer, care lucrează cu Mine pentru voi și pentru Mine, măi fiilor. Praznic de Bobotează să împărțiți peste pământ, împărțindu-Mă pe Mine așa cum Mă dau și vouă. Iubire apostolică să învățați, și să vă dați unii altora această cerească iubire și purtare a ei. O, luați-vă după pilda sfinților, care au cucerit cerul cu viața lor de pe pământ și fiți blânzi, blânzi, și fiți mieluți, fiilor. Amin.

Voi, cei care ați călătorit și ați venit la Boboteaza Mea, o, învățați venirea Mea și învățați să veniți și să nu fie despărțire între Mine și voi. Eu vă aștept mereu aici și vă întâmpin cu cei din cer mereu, ori de câte ori vă așezați pe cale spre izvor, căci taina acestor meleaguri este mare de tot, și de mare ce este, este cu multă grijă acoperită cu aripile celor din cer, cu ocrotitorii cei de sus pentru cele ce nu se văd ale acestor meleaguri, căci trebuie ținute în taină, măi fiilor. O, unde se mai găsește atâta mângâiere din cer ca și aici pentru cei ce se pornesc pe cale și vin la Domnul aici? Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce Mi-am ales aici locaș și popas, ca să fac mult bine cu el pe pământ, mai întâi pentru cei ce cred venirii Mele de azi.

Vă dau daruri pentru dragostea cu care veniți și Mă întâmpinați. Primiți-le și înmulțiți-le în Mine, fii și fiice care v-ați lipit de izvorul Meu cu dragostea din voi. O, dacă cineva pe pământ dă să vă despartă de acest izvor, să știți că este mincinos pentru voi și pentru viața voastră unul ca acela. Primiți-i însă pe cei ce vă întăresc credința în venirea Mea cea de acum și dorul de viață sfântă și ascultarea de tot cuvântul Meu, și fericiți sunt și vor fi cei ce ascultă așa cum Eu îi povățuiesc pe ei. Amin.

O, primiți-vă unii pe alții, fiilor, căci așa veți învăța umilința și harurile ei. Căutați-vă unii pe alții ca pe Dumnezeu, ca pe Dumnezeu, fiilor, că unde voi sunteți doi și trei și mai mulți în numele iubirii Mele, e Dumnezeu cu voi întru unire, măi fiilor. O, fiți pruncuți, fiți fără răutate.

Fiți blânzi la cuvânt și la fire, ca să fiți împărăția Mea în care Eu să-Mi aflu plăcerea și odihna și pacea cu voi, pacea Mea, pe care am pierdut-o la început între Mine și om.

O, pace vouă! Acest cuvânt: „*pace vouă!*“ e cel cu care Eu vă mângâi pe voi ca un înviat pentru voi. Sunt de la Tatăl cu voi și sunt pentru voi, și tot așa să fiți și voi, pentru Mine și pentru Tatăl să fiți voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*6/19 ianuarie 2014*